

Poštolka

Iveta Bartošová

Je tě jen půl můj měsíční princí
Nad tebou úl ze stříbrných mincí

Dívám se k vám
A na špičky stoupám
Možná dotknu se vás
Jednou dotknu se vás
Kdo zná
I když nepatrná
Příliš nepatrná
Jsem já

Nejsem nic víc
Než poštolka hloupá
Než jen chudá příbuzná
Duhy a vás - vás hvězdy mí
Jenže nejsem nic míň
Než písni hlas
Co křídly třás
Nad zemí

Hrajte mi dál na nebeský tam-tam
Možná i já
svý bližence mám tam
A do saxó jen ruku k nim vztáhnout

I když nepatrná
Jak jsem nepatrná
To znám
Vzdor však táhne mě dál
Můj vzdor táhne mě dál
Tam k vám

Nejsem nic víc
Než poštolka hloupá
Než jen chudá příbuzná
Duhy a vás - vás hvězdy mí
Jenže nejsem nic míň
Než písni hlas
Co křídly třás
Nad zemí

Nejsem nic víc
Než poštolka hloupá
Než jen chudá příbuzná
Duhy a vás - vás hvězdy mí
Jenže nejsem nic míň
Než písni hlas
Co křídly třás
Nad zemí